

Dopad zmrtvýchvstání

Rozhovor s devětadevadesátiletým emeritním kostelníkem, jehož mysl a motorika byly ve skvělé formě, začal vzpomínkami. Ojedinělost však záhy odhalila svůj zdroj. „To je ale

minulost“, řekl podle věku stařec, „pojďme se bavit o budoucnosti“. A otevřenou náruč nasměroval na nebe.

P. Martin Lanži

Papežova katecheze (Vatikán, 19. březen 2025)

Katecheze papeže Františka připravená na generální audienci 19. 3. 2025 Katechetický cyklus jubilejního roku „Ježíš Kristus, naše naděje“ – II. Ježíšův život. Setkání (1. část: Nikodém. „Narodit se znovu“, Jan 3,7b):

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Touto katechezí začínáme rozjímat nad některými setkáními, o nichž se vypráví v evangeliích, abychom pochopili způsob, jakým Ježíš obdaruje nadějí. Existují totiž setkání, která rozjasňují život a přinášejí naději. Může se například stát, že nám někdo pomůže podívat se z jiné perspektivy na těžkosti nebo problémy, které prožíváme; nebo se může stát, že nám někdo jednoduše řekne slovo, díky němuž se nebudeme cítit osamoceni v bolesti, kterou prožíváme. Někdy také může dojít k tichým setkáním, kdy se nic neříká, a přesto nám tyto okamžiky pomohou, abychom se znovu vydali na cestu.

Prvním setkáním, u kterého bych se rád zastavil, je setkání Ježíše s Nikodémem, o kterém vypráví třetí kapitola Janova evangelia. Začínám touto epizodou, protože Nikodém je muž, jehož příběh ukazuje, že je možné vyjít z temnoty a najít odvahu k následování Krista.

Nikodém přichází za Ježíšem v noci: je to neobvyklá doba pro setkání. V Janově jazyce mají časové odkazy často symbolickou hodnotu: zde se pravděpodobně jedná o noc, kterou má Nikodém v srdci. Je to člověk, který se ocitl v temnotě pochybností, v oné temnotě, kterou zažíváme, když už nerozumíme tomu, co se v našem životě děje, a ne-

vidíme jasně cestu vpřed.

Pokud jsi v temnotě, samozřejmě hledáš světlo. A Jan na začátku svého evangelia píše takto: „Světlo pravé, které osvěcuje každého člověka, přicházelo na svět“ (1,9). Nikodém tedy hledá Ježíše, protože vycítil, že může osvětit temnotu jeho srdce.

Evangelium nám však vypráví, že Nikodém nedokáže hned pochopit, co mu Ježíš říká. A tak vidíme, že v tomto dialogu je mnoho nedorozumění a také dost ironie, která je pro evangelistu Jana charakteristická. Nikodém nerozumí tomu, co mu Ježíš říká, protože stále uvažuje podle své vlastní logiky a kategorií. Je to člověk s vyhraněnou osobností, má veřejnou roli, je jedním z židovských představených. Ale něco mu už pravděpodobně nesedí. Nikodém vnímá, že v jeho životě už něco nefunguje. Cítí potřebu změny, ale neví, kde začít.

To se v některých okamžicích života stává každému z nás. Pokud nepřijmeme změnu, pokud se uzavřeme do své strnulosti, zvyků nebo způsobu myšlení, hrozí nám, že zemřeme. Život spočívá ve schopnosti změnit se, abychom našli nový způsob lásky. Ježíš totiž hovoří s Nikodémem o znovuzrození, které je nejen možné, ale v určitých okamžicích naší cesty dokonce nezbytné. Výraz použitý v textu je vlastně už sám o sobě ambivalentní, protože anōthen (ἄνωθεν) lze přeložit buď jako „shora“, nebo jako „znovu“. Nikodém pomalu pochopí, že tyto dva významy patří k sobě: pokud dovolíme Duchu svatému, aby v nás vytvořil nový život, narodíme se znovu. Znovu objevíme onen život, který v nás mož-

ná vyhasínal.

Rozhodl jsem se začít Nikodémem také proto, že je to člověk, který svým vlastním životem ukazuje, že tato změna je možná. Nikodémovi se to podaří: nakonec bude mezi těmi, kdo půjdou k Pilátovi žádat o Ježíšovo tělo (srov. Jan 19,39)! Nikodém konečně vyšel na světlo, narodil se znovu a už nemusí pobývat v temnotě.

Změny nás někdy děsí. Na jedné straně nás přitahují, někdy po nich toužíme, ale na druhé straně bychom raději zůstali ve svém pohodlí. Proto nás Duch povzbuzuje, abychom těmto obavám čelili. Ježíš připomíná Nikodémovi - který je učitelem v Izraeli -, že Izraelci se také báli, když putovali pouští. A na své obavy se tak upnuli, že v určitém okamžiku tyto obavy nabýly podoby jedovatých hadů (srov. Nm 21, 4–9). Aby se zbavili těchto úzkostí, museli se podívat na měděného hada, kterého Mojžíš umístil na kůl, to znamená, že se museli podívat nahoru a postavit se před předmět, který představoval jejich obavy. Teprve když se podíváme do tváře tomu, co v nás vyvolává strach, začínáme se osvobozovat.

Nikodém, stejně jako my všichni, může hledět na Ukřižovaného, na Toho, který porazil smrt, kořen všech našich strachů. Pozvedněme i my svůj pohled k Tomu, kterého probodli, také my dopřejme Ježíši, aby se s námi setkal. V Něm nalezneme naději, abychom mohli čelit změnám v našem životě a znovu se narodit.

www.vaticannews.cz/19.03.2025

DEUS CARITAS EST X.

23. V daném kontextu může být užitečné připomenout prvotní právní struktury týkající se služby lásky (caritas) v církvi. Kolem poloviny čtvrtého století se v Egyptě utvářela tak zvaná „diakonia“, což byla instituce, která v jednotlivých kláštrech zodpovídala za všechny charitativní aktivity, tedy přesně vzato za službu lásky (caritas). Z těchto počátečních forem se v Egyptě až do konce šestého století rozvíjela jakási korporace s plnou jurisdikční autoritou, které státní autority svěřova-

ly dokonce část obilí určenou k veřejnému rozdělování. V Egyptě měl nejen každý klášter, ale také každá diecéze svou vlastní diakonii, tedy instituci, která se posléze rozvíjela jak na Východě, tak na Západě. U papeže Řehoře Velikého († 604) nalezneme zprávy o diakonii v Neapoli. V Římě jsou diakonie doloženy v sedmém a osmém století. Pochopitelně již mnohem dříve, tedy vlastně od počátku, platilo, že charitativní aktivity ve prospěch chudých a trpících patřily podle zásad křesťanského života, jak jsou popsány v knize Skutků apoštolů, k základním složkám

římské církve. Živým výrazem naplnění tohoto úkolu je postava jáhna Vavřince († 258). Dramatické vyprávění o jeho mučednictví znal již svatý Ambrož († 397). Jádro tohoto vyprávění nám bezesporu ukazuje autentický obraz tohoto světce. Jakožto člověku odpovědnému za římské chudé mu byl po zajetí jeho spolubratří a papeže ponechán určitý čas, aby shromáždil církevní majetek, který měl odevzdat do rukou státních autorit. Vavřinec však rozdělil příslušný majetek chudým, které pak představil zmíněným autoritám jako skutečný poklad církve. Ať

už se hodnotí historická věrohodnost jednotlivých událostí jakkoli, Vavřinec zůstal v paměti církve zapsán jako velký představitel církevní charity.

24. Připomínka postavy císaře Juliána Apostaty († 363) může být další příležitostí k tomu, abychom si uvědomili, jak důležité bylo pro církev prvních staletí organizované charitativní dílo. Julián byl jako šestiletý chlapec svědkem toho, jak strážce císařského paláce zavraždily jeho otce a bratra i další příbuzné. On sám, oprávněně či neoprávněně, připisoval odpovědnost za tuto ukrutnost císaři Constantiovi, který se prezentoval jako velký křesťan. Pro Juliána tím pádem křesťanská víra jednou provždy ztratila věrohodnost. Když se stal císařem, rozhodl se obnovit pohanství, tedy antické římské náboženství, a zároveň ho chtěl zreorganizovat, aby se mohlo stát opravdu rozhodující silou císařství. V dané záležitosti se mohutně inspiroval křesťanstvím. Ustanovil hierarchii metropolitů a kněží. Kněží měli pečovat o lásku k Bohu i o lásku k bližnímu. V jednom ze svých listů napsal, že jedinou záležitostí, která ho na křesťanství zaujala,

bylo charitativní dílo církve. Rozhodujícím bodem jeho nového pohanství bylo tedy to, že chtěl vedle charitativního díla církve postavit podobnou aktivitu svého náboženství. „Galilejští“, jak Julián nazýval křesťany, podle jeho mínění právě tímto způsobem získali svou popularitu. Právě v tom s nimi bylo třeba zápolit a právě na tomto poli je bylo třeba překonat. Císař tímto způsobem tedy potvrzuje, že charita byla rozhodující charakteristikou křesťanské komunity, tedy církve.

25. Když jsme dospěli až sem, můžeme z našeho zamyšlení vytěžit dva základní údaje: A) Niterná povaha církve se vyjadřuje v trojím úkolu: zvěstování Božího slova (kérygma – martyria), slavení svátostí (leitúrgia), služba lásky – caritas (diakonia). Jedná se o úkoly, které se vzájemně podmiňují a které od sebe nelze oddělovat. Charita není pro církev určitým druhem společensky prospěšné činnosti, kterou by mohla přenechat někomu jinému, protože patří k její vlastní povaze a představuje neodmyslitelný výraz její vlastní esence. B) Církev je Boží rodinou ve světě.

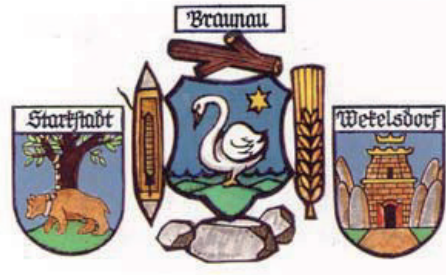
V této rodině nesmí být nikdo, kdo by trpěl kvůli nedostatku toho, co je pro život nezbytné. Zároveň však caritas – agapé překračuje hranice církve. Podobnoství o milosrdném Samaritánovi zůstává měřítkem, které ukládá univerzalitu lásky, již je třeba uplatňovat vůči potřebnému člověku, s nímž jsme se setkali „náhodou“ (srov. Lk 10, 31), ať už je to kdokoli. Ačkoli zůstává v platnosti zmíněná univerzalita lásky, existuje také specificky církevní požadavek, totiž to, aby v církvi samotné jako v rodině žádný její příslušník netrpěl z důvodů nouze. Právě v tomto smyslu platí slova z listu Galaťanům: „Dokud tedy máme ještě čas, prokazujme dobro všem, ale zvláště těm, kdo vírou patří s námi do stejné rodiny“ (Gal 6, 10).

Velikonoce - Svatý týden
na Broumovsku
2025

Květná neděle - 13. dubna	
Martinkovice	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumo, klášter	18:00
Zelený čtvrtek - 17. dubna	
Broumov, P+P	18:00
Velký pátek - 18. dubna	
Den přísného postu	
<i>(od 14 let bez masa a mezi 18 - 59 jen 1x dosyta, 2x polosytě)</i>	
Křinice (Křížová cesta)	12:00
Broumov, P+P (obřady)	18:00
Bílá sobota - 19. dubna	
Celodenní rozjímání u Božího hrobu	
Broumov, P+P	19:00
<i>(z rozhodnutí diecézního biskupa je možné začít až v tento čas)</i>	
Velikonoční neděle - 20. dubna	
Božanov	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00
Velikonoční pondělí - 21. dubna	
Broumov, k. sv. Václava	08:30

**Programm des 37. Braunauer Heimattages
„Tage der Begegnung – 80 Jahre danach“
vom 11. bis 13. Juli 2025 auf dem Heiligenhof in Bad Kissingen**

(Planung: 19. 02. 2025)

Freitag, 11. Juli 2025

- 18:00 Uhr   Abendessen
- 19:30 Uhr   Karen Flöter (Waldbrunn): Bericht über das Projekt „Meeting Brno“ und den „Versöhnungsmarsch“ von Pohrlitz / Pohořelice im Jahr 2024 (mit Lichtbildern)

Samstag, 12. Juli 2025

- 09:00 Uhr   Pater Dr. Augustin Schmied CSsR (Gars am Inn) im Gespräch mit Heike Maas (Wasserburg am Inn): Das Erleben der Vertreibung 1946 und dessen Aufarbeitung
- 10:00 Uhr   Mgr. Michal Bureš (Braunau / Broumov): Das Museum des Braunauer Landes / Muzeum Broumovsko. Besonderheiten (mit Lichtbildern) und Perspektiven für die Zusammenarbeit mit dem Braunauer Heimatmuseum in Forchheim 80 Jahre nach dem Beginn der Vertreibung der Deutschen
- 11:00 Uhr   Pfarrer Martin Lanži (Braunau / Broumov): Restaurierung der Pfarrkirche St. Peter und Paul und anderer Kirchen sowie Bericht über das kirchliche Leben im Dekanat Braunau
- 12:00 Uhr   Mittagessen
- 14:00 Uhr   Hauptversammlung des „Heimatkreises Braunau / Sudetenland e.V.“
Parallel: Deutsch-tschechische heimatliche Gesprächskreise
- 16:00 Uhr   Kaffeepause
- 17:00 Uhr   Konzert der „Málaboum“ Richard und Vojtěch Šulko aus Netschetin / Nečtiny im Egerland / Chebsko
- 19:00 Uhr   Festliches fränkisches Buffet

Sonntag, 13. Juli 2025

- 09:00 Uhr Gottesdienst mit Pater Dr. Augustin Schmied CSsR (Gars am Inn) sowie Pfarrer und Dekan Martin Lanži (Braunau / Broumov)
- 10:30 Uhr Festversammlung mit kurzen Ansprachen
- Grußworte: Steffen Hörtler (Stiftungsdirektor am Heiligenhof und Stv. Vorsitzender der Sudetendeutschen Landsmannschaft)
Dr. Uwe Kirschstein (Oberbürgermeister der Patenstadt Forchheim)
Arnold Vodochodský (Bürgermeister der Heimatstadt Broumov / Braunau)
Věra Prokopová (Bürgermeisterin der Stadt Wekelsdorf / Teplice n. Metují)
- Ansprache: Erik Buchholz (Heimatkreisbetreuer): „Der Heimatkreis Braunau und seine Beziehungen zum Braunauer Ländchen – Bilanz und Perspektiven“
- 12:00 Uhr Mittagessen (Heiligenhofer Gulaschsuppe)
- 13:00 Uhr Fortsetzung der Heimatlichen Begegnungen mit offenen Gesprächsrunden
- 13:30 Uhr Dagmar Heeg, geb. Filippová (Barzdorf / Božanov bzw. Ergolding): Präsentation des Fotobuchs „Anton Schmitt: Krajiny lidských osudů / Landschaften menschlicher Schicksale“ sowie der tschechischen Ausgabe "Teplice nad Metují / Wekelsdorf" und Bericht über den Stand der weiteren Übersetzungsprojekte Barzdorf / Božanov und Ottendorf / Otovice
- 14:15 Uhr Erik Buchholz (Gera): Die Erfassung und Pflege der deutschen Gräber in der Tschechischen Republik unter besonderer Berücksichtigung der Entwicklung im Braunauer Land / Broumovsko
- 15:00 Uhr Kaffeepause
- 16:00 Uhr Fortsetzung der Heimatlichen Begegnungen mit offenen Gesprächsrunden
- 17:00 Uhr Abreise der Teilnehmer

**Der 37. Braunauer Heimattag unter dem Motto
„Tage der Begegnung – 80 Jahre danach“
wird gefördert von der Sudetendeutschen Stiftung
und von dem Deutsch-Tschechischen Zukunftsfonds.**

Lucas

I letošní postní sbírka „Pod křížem“ je tradičně určena pro českou misii v Paraguaji. Po dohodě s P. Markem, jenž misii založil před dvaceti lety a sám několikrát celebroul mši sv. i v Broumově, bude výtěžek určen na studia medicíny nadaného studenta jménem Lucas. Lucas je dítětem misie a po absolvování studií chce sloužit právě v místě, které mu umožnilo vzdělání a osobní rozvoj. BIM na zadní straně uveřejňuje české číslo účtu paraguayské misie. V případě dlouhodobé podpory medikových studií stačí připsat LUCAS.

P. Martin Lanži

V Chicagu se opět vybíralo na obnovu kostelů

O 1. postní neděli byla v Slovenské katolické misii v Chicagu zahájena fotografická výstava TEMPUS FUGIT II/USA, jež dokumentuje dlouhodobé úsilí Římskokatolické farnosti-Děkanství Broumov o obnovu Broumovské skupiny kostelů, která je od roku 2022 národní kulturní památkou. Putování výstavy začalo už v roce 2013, přičemž TEMPUS FUGIT I navštívila 30 míst, včetně Varšavy, Prahy, Mnichova, Bruselu, Paříže, Stockholmu, Chicaga, New Yorku a Ottawy. Tím se Broumovská skupina kostelů dostala do širokého povědomí mnoha lidí nejrůznějšího společenského postavení. Po odečtení nákladů spojených s cestováním přinesla přes 300 000 Kč. Cesty přes Atlantik se obvykle uskutečňují i díky velkorysým podpoře měst a obcí Broumova. Od roku 2022 putuje již výsta-

va TEMPUS FUGIT II, jež na rozdíl od své předchůdkyně prezentuje už i realizované opravy, které od roku 2007 stály přes 130 mil. Kč. V roce 2023 pak pro putování po severoamerickém kontinentu vytištěna speciální výstava TEMPUS FUGIT II/USA.

V neděli 9. března 2025 přispěli slovenští katolíci věřící v Chicagu částkou 1 620 amerických dolarů, v níž je zahrnuta i cena letenky. Týden poté poslala Bohu známa osoba na farní účet ještě dalších 10 000 Kč. Příspěvek Slovenské katolické misie v Chicagu je o to cennější, že misie sama splácí nemalou půjčku za koupi a rekonstrukci vlastního zázemí, jež proběhla v roce 2023 u příležitosti jejího založení. Jako zajímavost je možné zmínit, že o jedné letní sobotě zmiňovaného roku v Slovenské katolické misii v Chicagu

pomáhala i broumovská farní mládež. Výstava s fotografiemi broumovských kostelů od bratislavského autora Dana Veselského zde potrvá do letošních Velikonoc. Poté by měla navštívit české komunity v Texasu a v jedné jsou Washington a krajané v Torontu.

V letech 1946–1950 vedli broumovský klášter čechoameričtí benediktini z Chicaga. V roce 2016 se Římskokatolické farnosti-Děkanství Broumov povedlo navázat na tento fragment z bohaté historie regionu a dodnes udržuje v někdejší třetím největším českém městem několik důležitých kontaktů, a to zvláště díky rodinnému zázemí v České katolické misii v Chicagu, za co patří upřímně Pán Bůh požehnej Mons. Dušanovi Hladíkovi.

P. Martin Lanži, děkan ŘKF Broumov

Sv. Josefe opomenutý, oroduj za nás

Slavnost sv. Josefa, uprostřed týdne, mše sv., cca 30 lidí, většinou důchodci. Oni ještě vyrůstali v ovzduší úcty k Ochránci Svaté rodiny, Ochránci církve, patronu dělníků, patronu cestujících, patronu zoufalých situací a dobré smrti, patronu...

Někde se stala chyba. Možná jsme příliš zaneprázdnění úkoly během týdne. Možná je pro nás důležitější pozoruhodně resuscitovaný Mezinárodní den žen.

Sv. Josef nejenom v ikonografii zajímá druhé nejdůležitější místo, hned po Panně Marii. Přesně jako v jeho životě. V evangeliích nikdy nepromluví. Možná by měl. Alespoň použít tesařské a truhlářské nástroje jako varování. Ochuzujeme se o další katolickou tradici. A hlavně spolehlivého pomocníka. Bůh by si k výchově svého Syna nevybral ignoranta.

P. Martin Lanži

Právě ovlivňujeme pobyt v očistci

Každý pátek během postní doby je možné se v děkanském kostele sv. Petra a Pavla od 16:30 účastnit pobožnosti Křížové cesty. S následnou modlitbou Na úmysl Svatého otce a přijetí Eucharistie, jež následuje během mše svaté, která je bez hudby a kázání, je možné získat odpustky pro duše v očistci. A taky tomu učít děti. Až budeme v očišťovacích plamenech my, tak se nedivme, že jsme tam jaksi příliš dlouze.

P. Martin Lanži

Sv. Valtruda

9. dubna, † 688, řeholnice

Pochází z Belgie, byla dcerou hraběte Valberta a sv. Bertily. Na přání rodičů se provdala za Maldegara, hraběte Hennegavského, a měli čtyři děti, z nichž dvě byly zařazeny mezi svaté. Synové se jmenovali Landrikus a Dentlinus; dcery Aldetruda a Madelberta. Valtruda byla vzornou, laskavou matkou, ale jak děti rostly, rostla i její touha po samotě a soustředěném duchovním životě.

S manželem oba založili benediktinský klášter v Mons a po vzájemné dohodě odešli žít řeholním životem. Valtruda ve svém klášteře přijala řeholní závoj v roce 656. Měla charisma zázraků, navracela zdraví zejména nemocným dětem a pro chudé se jí v případě potřeby almužna pod rukama prý množila.

Její manžel rovněž vstoupil do benediktinského kláštera, obdržel v něm jméno Vincenc a v den jeho smrti 14. 7. nám jeho svatost připomíná martyrologium. Zemřel asi roku 677.

O Valtrudě je psáno, že udělala mnoho dobrého také pro zajatce. Byla i různě pomlouvána, snad proto, že se moc svěřovala. Měla obavy, zda odřeknutím se světa nezpůsobila bezpráví. A také prozradila svůj mystický

zážitek, při kterém jí sv. biskup Gaugerich podával kalich s povzbuzením, aby pokračovala cestou k dokonalosti. To vedlo k tomu, že ji nazvali lhářkou a podezírali ji z přetvářky. Nakonec zemřela s pověstí svatosti.

[www.catholica.cz/Jan Chlumský/](http://www.catholica.cz/Jan_Chlumský/)

KOMPENDIUM KATECHISMU

Církev je jedna, svatá, obecná a apoštolská

161. Proč je církev jedna?

Církev je jedna, protože má za zdroj a vzor jednotu jediného Boha v Trojici božských osob; jejím zakladatelem je Ježíš Kristus, který obnovuje jednotu všech národů v jediném těle; její duší je Duch svatý, který spojuje všechny věřící ve společenství v Kristu. Má jednu jedinou víru, jediný svátostný život, jedinou apoštolskou posloupnost, jednu naději a tutéž lásku.

162. Kde existuje tato jediná Kristova církev?

Jediná Kristova církev, jako společnost ustavená a organizovaná ve světě, existuje (subsistit in) v katolické církvi, již řídí Petrův nástupce a biskupové, kteří jsou s ním ve společenství. Pouze skrze ni lze obdržet plnost prostředků spásy, protože Pán svěřil všechna dobra Nové úmluvy pouze apoštolskému sboru, jehož hlavou je Petr.

163. Jak se dívat na nekatolické křesťany?

V církvích a v církevních společenstvích, které se oddělily od plného společenství s katolickou církvi, se nachází mnoho prvků posvěcení a pravdy. Všechna tato dobra pocházejí od Krista a nabádají ke katolické jednotě. Členové těchto církví a společenství jsou ve křtu přivtěleni ke Kristu a my je

proto uznáváme za bratry.

164. Jak se zasazovat za jednotu křesťanů?

Touha znovu zřídit jednotu všech křesťanů je darem Krista a apelem Ducha. Týká se celé církve a uskutečňuje se obrácením srdce, modlitbou, vzájemným bratrským poznáváním, teologickým dialogem.

165. V jakém smyslu je církev svatá?

Církev je svatá, protože jejím průvodcem je nejsvětější Bůh; Kristus vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil a učinil ji posvěcující; Duch svatý ji oživuje láskou. V ní se nachází plnost prostředků spásy. Svatost je povolání a cíl pro

každého jejího člena i veškeré její činnosti. Církev zahrnuje do svého nitra Pannu Marii a četné svaté jako vzory a přímluvce. Svatost církve je pramenem posvěcení jejích dětí, které zde na zemi uznávají, že jsou všichni hříšníci, kteří mají stále zapotřebí obrácení a očišťování.

166. Proč se církev nazývá katolická?

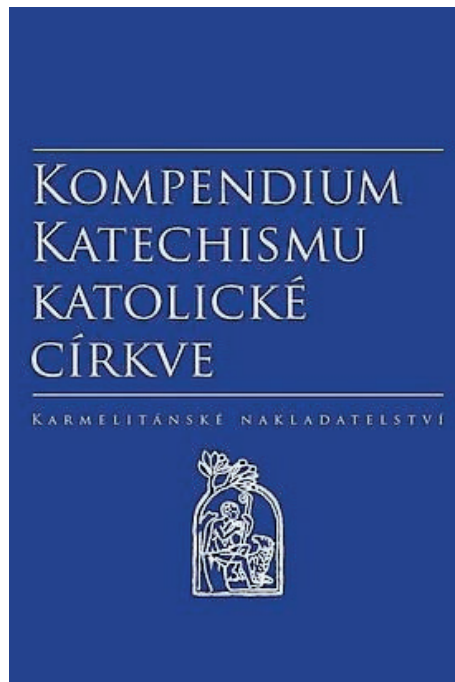
Církev je katolická, to jest všeobecná, protože je v ní přítomen Kristus: „Kde je Ježíš Kristus, tam je katolická církev“ (sv. Ignác z Antiochie). Hlásá celou a neporušenou víru, přináší a uděluje plnost prostředků spásy; je poslána ke všem národům všech dob a všech kultur.

167. Je i místní církev katolická?

Každá místní církev je katolická (a to diecéze a eparchie) vytvořená společenstvím křesťanů, kteří jsou ve společenství víry a svátostí se svým biskupem, posvěceným v apoštolské posloupnosti a spojeným s římskou církvi, která „předsedá v lásce“ (sv. Ignác z Antiochie).

168. Kdo patří do katolické církve?

Všichni lidé různým způsobem patří nebo jsou zaměřeni na katolickou jednotu Božího lidu. Plně je začleněn do katolické církve ten, kdo má Kristova Ducha a je s ní spojen pouty vyznání víry, svátostí, církevního vedení a společenství. Pokřtění, kteří plně neuskutečňují tuto katolickou jednotu, jsou v jistém, i když nedokonalém, společenství katolické církve.

Ohlédnutí za XIII. Farním plesem

Všichni se bavili, tančili a užívali a k tomu všemu se naplnil účel Farního plesu, a tedy benefice. Nejde o to, kolik přesně se podařilo vybrat na opravy broumovských kostelů, ale v poměru na počet hostů byl výtěžek překvapivý a za to všem velmi děkuji! Zároveň bych moc ráda poděkovala obci Martínkovice, jmenovitě starostovi Jaromíru Jirkovi a Janě Jansové z Martínkovic, která byla mou pravou rukou. Dále našim sponzorům a všem zúčastněným, bez nichž by se ples neuskutečnil a kteří se na jeho organizaci podíleli od samotného začátku až do úplného konce. Věřte mi, že je příjemné obracet se na lidi, kteří bez váhání a nezištně věnují trochu svého času jen proto, aby jiným udělali radost

a přijemni jim nejen večer v okruhu svých přátel, ale vytvořili pro ně i hezkou vzpomínku, kterou si s sebou odnesou.

Do budoucna bych měla pouze jedno malé skromné přání, smím-li. Zapomeňme na kdejaké malicherné spory, ty byly, jsou a budou, ale alespoň jednou za rok si všichni řekněme, jak důležité je v dnešní uspěchané době najít si čas sami pro sebe a nejenom si připomenout tradice, kterých rok od roku neúprosně ubývá, ale dodržujeme je a ruku na srdce, když se chce, tak jde všechno. Ať už jsme odkudkoliv a jakéhokoliv vyznání, dělejme si společně radost a ukažme ostatním, že umíme nejen o tradicích vyprávět, ale dokážeme je udržovat a za pod-

pory římskokatolické farnosti v čele s děkanem Martinem Lanžim zároveň i přispět na dobrou věc.

Ještě jednou všem děkuji za pomoc a účast a těším se spolu s Vámi na příští XIV. Farní ples, který se bude konat jako vždy v Kulturním domě v Martínkovicích.

S poděkováním a veškerou úctou

Vendy Vaňková

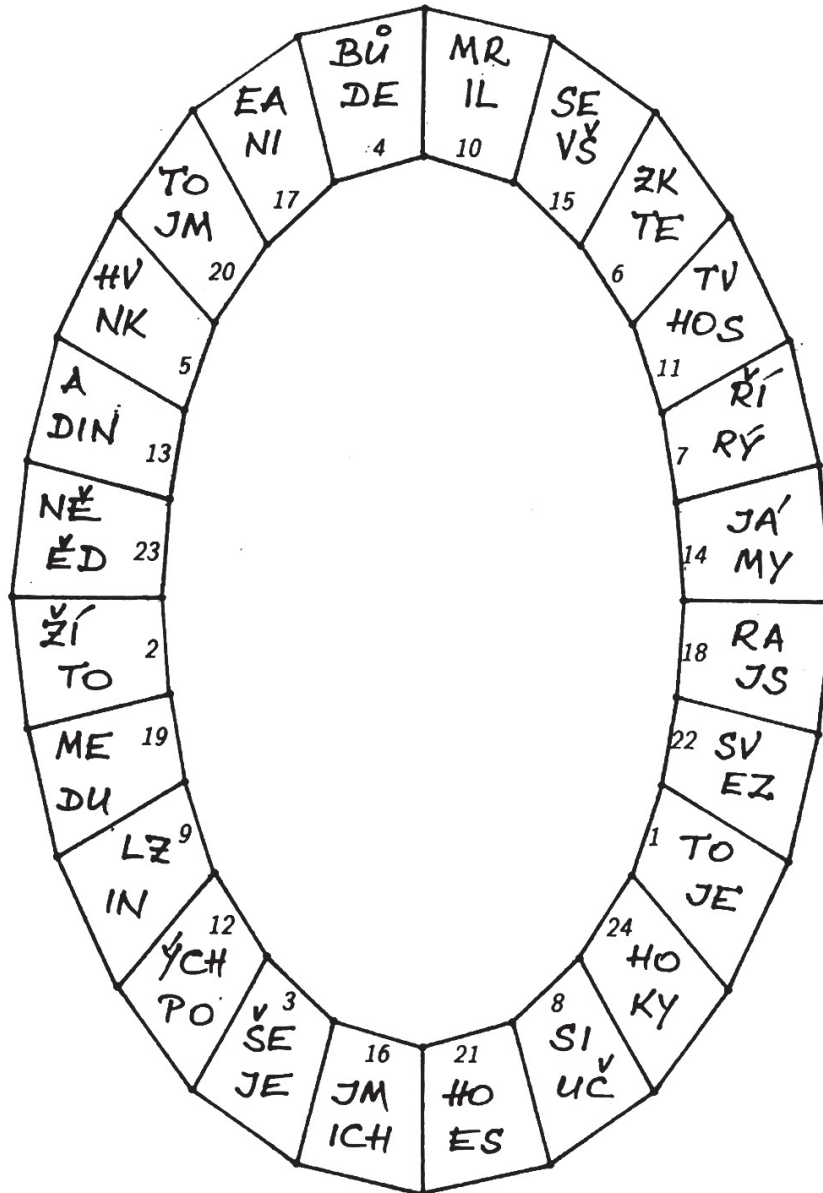

POSELSTVÍ VELIKONOC

Proč slavíme velikonoce? Odpověď na to nám dává na mnoha místech Písmo svaté. Z vajíčka na obrázku lze vyluštit dva citáty Písma sv. týkající se velikonoce. První je ze Žalmů, druhý ze Skutků apoštolů.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

Očíslovaná políčka ve vajíčku obsahují vždy dvě skupinky písmen. Tyto skupinky seřazeny od 1 do 24 vytvoří dva biblické citáty. Z každého vaječného políčka запиšte jednu skupinku písmen do levého a druhou do pravého sloupce tak, aby text vznikající v každém sloupci dával smysl.

Slova papežů o válkách: Člověk je stvořen pro mír, který je Božím darem

Válka na Ukrajině je dramatickou stránkou jako mnoho jiných katastrof vyvolaných konflikty, které sužují celé dějiny lidstva. Když se jde bolestnou cestou zbraní, jsou celé národy znetvořeny a rozervány nenávistí. „Je to šílenství“, jak je několikrát definoval papež František, které zpusťlo nejednu křížovatkou minulého století a tohoto počátku třetího tisíciletí. „Zbytečný masakr,“ citujme slova, která použil papež Benedikt XV. ve svém dopise adresovaném v roce 1917 vůdcům válčících národů, který stále čeká na jediný skutečně žádoucí epilog, totiž mír.

Tváří v tvář těmto propastem bolesti však lidské oči nemohou zavřít oči před nadějí. Po krutém utrpení dříve či později konečně přijde hodina, kdy lze přivítat dar míru. Po řadě obětí a hromadách trosek přichází okamžik, kdy vyklíčí smíření: okamžik, kdy převládne úsilí o dialog a obnovu, nikoliv o zbraně. Takových dlouho očekávaných dějinných okamžiků, v nichž po skončení války rezonují papežovy úvahy, je mnoho.

První světová válka, Benedikt XV.: Úsvit míru po brutální nenávisti

Jedním z těchto historických okamžiků, které se vyznačují ovocem míru, je 11. listopad 1918, kdy skončila první světová válka, tragédie, která si vyžádala více než 37 milionů životů. V předvečer vánoční slavnosti toho roku Benedikt XV. v projevu ke kolegiu kardinálů připomněl tuto dramatickou kapitolu dějin: „Na vatikánských výšinách,“ řekl papež, „k nám bohužel dolehly bolestné výkřiky těchto válečných let“. Proto jsme, pokračoval papež della Chiesa, „s pohnutím, ale také s otcovskou rozvahou vyjádřili politování a odsoudili excesy brutální nenávisti“ a „svým úsilím“ se snažili „urychlit úsvit míru, připomínající zásady neměnné (...) Kristovy spravedlnosti“.

Pius XII. po druhé světové válce: Tvůrci nového světa

Dne 8. května 1945 skončila v Evropě druhá světová válka, která stála život nejméně 55 milionů lidí. Následujícího dne papež Pius XII. ve svém rozhlasovém poselství nazvaném „Konečně válka skončila“ zdůraznil, že „válka nahromadila chaos trosek, materiálních a morálních trosek, jaký lidstvo v průběhu celých svých dějin ještě nepoznalo“. Papežův pohled směřuje především na „hroby, zpustošené rokle zrudlé krví, kde odpočívají nesčetné ostatky těch, kteří padli za obětí bojům nebo nelidským masakrům, hladu nebo bídě“. Zdá se, že padlí, dodává papež Pacelli, „napomínají ty, kteří přežili tuto strašlivou pohromu“, a říkají jim: „Povstaňte z našich kostí a hrobů a ze země, kam jsme byli vrženi jako pšeničná zrna, tvůrci a budovatelé nové a lepší Evropy, nového a lepšího vesmíru, založeného na synovské bázni před Bohem, na věrnosti jeho svatým příkázáním, na úctě k lidské důstojnosti, na posvátné zásadě rovných práv pro všechny národy a všechny státy, velké i malé, slabé i silné“.

Pavel VI. k válce ve Vietnamu

V roce 1975 skončil další krvavý kon-

flikt, který zpusťlo Vietnam. Podle různých zdrojů zahynulo přes 58 000 amerických vojáků, 250 000 jihovietnamských vojáků a více než tři miliony vojáků a civilistů Severního Vietnamu. O dva roky dříve, po podpisu Pařížských mírových dohod, Spojené státy tuto zemi opustily. Nad touto velkou událostí konce války v této asijské zemi se 22. prosince 1975 pozastavil papež Pavel VI. během svého proslovu k Posvátnému kolegiu a římské prelatuře. „Ukončení bojů ve Vietnamu po třiceti letech války a bojů otevírá pro Indočínu a celou jihovýchodní Asii novou kapitolu, která není prosta neznámých“. Svátý stolec, připomněl papež Montini, se snažil „zůstat v kontaktu s vietnamskými úřady. Doufá, že tímto způsobem bude moci působit k vzájemnému prospěchu státu a církve, v duchu přátelské účasti na práci na obnově země a s nadějí, že katolické komunitě, jedné z nejrozvinutějších ve velkém asijském světě, kolébce starobylých a vznešených civilizací, bude dán dostatečný prostor pro život a činnost v náboženské oblasti, která je církvi vlastní, ale nikoli bez blahodárného vlivu na klidný a spořádaný rozvoj celého národního společenství“.

Jan Pavel II. o válce na Balkáně:

Sarajevo má být křížovatkou míru

Dne 14. prosince 1995 byly v Paříži ratifikovány Daytonské dohody, které ukončily konflikt v Bosně a Hercegovině, jenž si vyžádal životy nejméně 100 000 lidí, z toho 40 000 civilistů. V projevu k diplomatickému sboru 13. ledna 1996 papež Jan Pavel II. zdůraznil, že „se zdá, že v některých částech Evropy se vytváří mírové klima“. „Bosna a Hercegovina mohla těžit z dohody, která by měla – jak doufáme – chránit její fyziognomii a zároveň brát v úvahu její etnické složení. Zejména Sarajevo, další symbolické město, by se mělo stát také křížovatkou míru“. „Na druhé straně,“ poznamenává papež Wojtyła, „nenazývá se snad Jeruzalémem Evropy? Jestliže je s tímto městem spojeno vypuknutí první

světové války, mělo by se jeho jméno konečně stát synonymem města míru a kulturní, společenské a náboženské setkání a výměny by měly obohatit jeho mnohonárodnostní soužití. Tento proces bude dlouhý a neproběhne bez obtíží“.

Papež František poslem míru v Iráku

V roce 2021, v době, kdy se celý svět snaží vymanit z koronavirové pandemie, je papež František poslem míru v Iráku, zemi hluboce poznamenané ve své nedávné historii četnými konflikty. Po první a druhé válce v Perském zálivu a konci režimu Saddáma Husajna byl Irák rozvrácen dlouhou řadou útoků a násilí. Guerillová válka sílí a rodí se samozvaný Islámský stát. Dne 9. prosince 2017 tehdejší irácký premiér al-Abádí oficiálně prohlašuje vítězství ve válce proti ozbrojencům Islámského státu. Mír však zůstává křehkým darem, který je třeba chránit. Papež František to několikrát připomíná během své apoštolské cesty do země Abrahámovy. „V uplynulých desetiletích,“ řekl při setkání se státními představiteli, občanskou společností a diplomatickým sborem, „Irák postihly katastrofy válek, metla terorismu a sektářské konflikty, často založené na fundamentalismu, který nedokáže akceptovat mírové soužití různých etnických a náboženských skupin, odlišných idejí a kultur. To vše přineslo smrt, zkázu, trosky, které jsou dodnes viditelné, a to nejen v materiální rovině: škody jsou ještě hlubší, pomyslíme-li na rány v srdcích tolika lidí a komunit, které se budou muset léta a léta hojit“. „Uspokojení základních potřeb mnoha bratrů a sester,“ dodal František, „je aktem lásky a spravedlnosti a přispívá k trvalému míru“.

Sen o míru ve všech válkou zničených zemích

Každá válka, jak několikrát připomněl papež František, je „vždy porážkou“. Pouze mír však, i uprostřed hlubokých a nesmazatelných ran, vede naopak

k postupnému uzdravení. Obyvatelé Ukrajiny, Blízkého východu a všech oblastí světa otrášených válkami a násilím - jako je Jižní Súdán, Konžská demokratická republika, Myanmar - čekají, až se sen o autentickém smíření stane co nejdříve skutečným darem, který je třeba přijmout, chránit a posi-

lovat. Zázrak, který je třeba opatrovat, protože mír je největším lékem proti nenávisti. A i když je to jen plod, který právě vykvete, vede k tomu, že člověk znovu vidí důstojnost druhého a tvář toho, kdo je během války považován pouze za nepřítele. Smíření je autentickým údělem lidstva, protože, jak

zdůraznil papež Benedikt XVI. 1. ledna 2013 při slavnosti Nejsvětější Panny Marie, „člověk je stvořen pro mír, který je Božím darem“.

www.vaticannews.cz/20.03.2025

Sbírka na potřeby farnosti

Opravy kostelů představují nejvyšší výdaje farnosti, jež nemá žádné restituční nároky. Jediným stálým zdrojem příjmů jsou nájemné za internetové vysílače v Božanově, Šonově, Heřmánkovicích, Ruprechticích a Vižňově, které aktuálně činí 143 000 Kč. Nutno dodat, že v roce 2024 společnost CETIN ukončila nájemní smlouvu za internetový vysílač na kostele sv. Petra a Palva, jež činila dalších 140 000 Kč. Zbývají tak četné grantové programy, v jejich celoročním systému se už výborně zorientoval farní technik Ing. Jan Joudal, jenž se této náročné službě ujal v první polovině roku 2024.

Sbírka se koná pravidelně každou 3. neděli v měsíci a výtěžek se ukládá na účet, který je veden u České spořitelny pod číslem 35-1180703399/0800.

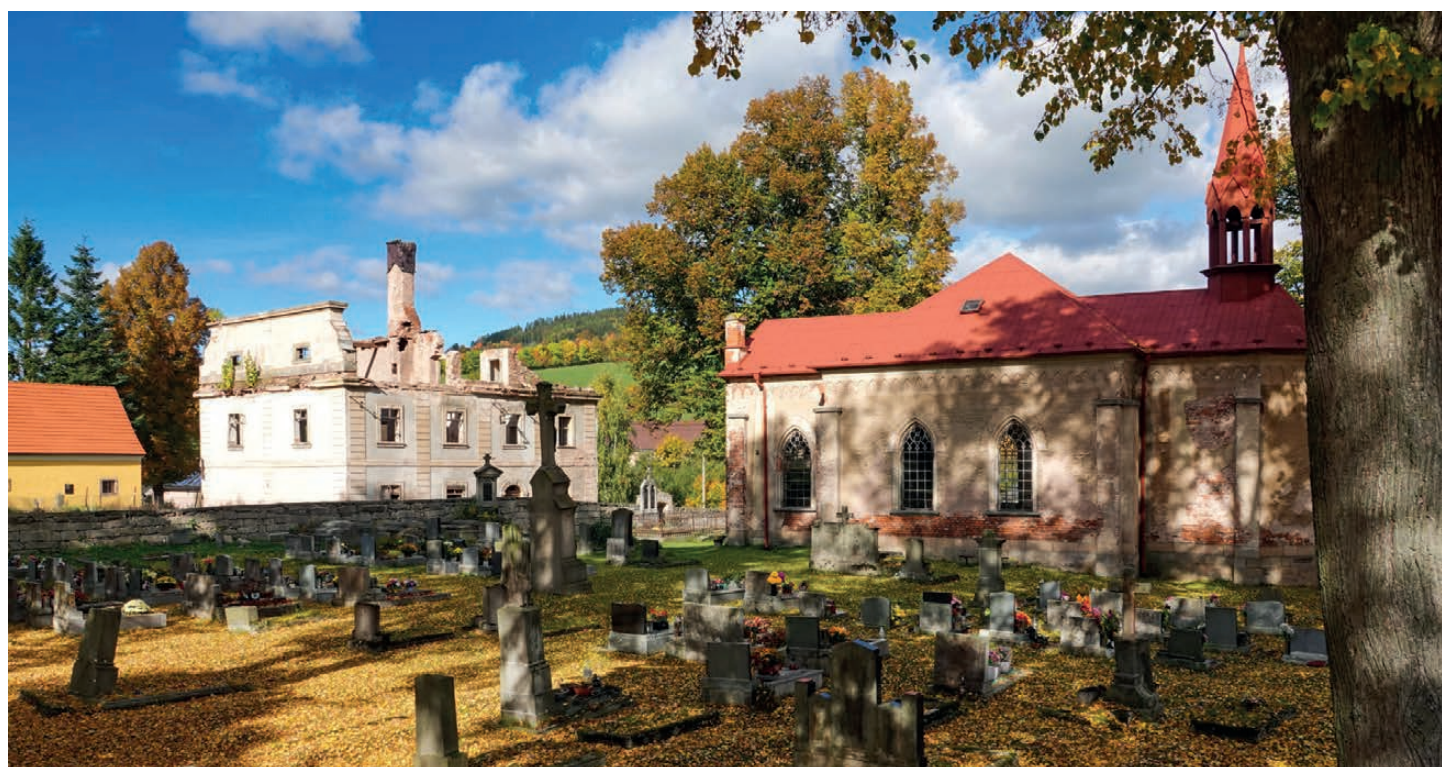
Z tohoto účtu se hradí faktury, jež nelze uplatnit ani z jednoho dotačních titulů Ministerstva kultury, Královéhradeckého kraje a Evropské unie. Napří-

klad v březnu tohoto roku se z daného účtu zaplatila faktura za projektovou dokumentaci pro obnovu kaple Panny Marie v Šonově ve výši 49 600 Kč. Broumovské farnosti se naskytla díky jednomu z česko-polských programů Evropské unie jedinečná příležitost zásadně opravit malou neogotickou sakrální stavbu na šonovském hřbitově za 750 000 Kč. Taky se z něho budou platit faktury za připravovanou projektovou dokumentaci pro obnovu fasády na kostele sv. Václava v Broumově a za projektovou dokumentaci na obnovu věže na hřbitově v Ruprechticích.

Výtěžek z tzv. sbírky Na potřeby farnosti dále pokrývá každoroční spoluúčast ve výši 10% na postupné obnově mobiliáře děkanského kostela sv. Petra a Pavla v Broumově, jež započala v roce 2016. Taky se z ní hradí případné nedoplatky za elektrickou energii. Ke konci března 2025 bylo na účtu 78 550 Kč. Podněty ke změně názvu pravidelné farní sbírky jsou vítány.

V září 2024 začaly z grantu EU práce na kostele sv. Anny ve Vižňově ve výši 19 634 000 Kč. Spoluúčast farnosti na rozdíl od oprav ve Verněřovicích, Ruprechticích a Heřmánkovicích, jež byla jenom 5%, je v tomto programovacím období 30% a činí tak 5 890 000 Kč. Už se povedlo získat 5,5 mil. Kč. Královéhradecký kraj zvláště díky senátorovi a někdejšímu hejtmanovi Martinu Červíčkovvi přispěl částkou 3 mil. Kč a spořivé Biskupství královéhradecké sumou 1,5 mil. Kč. Zbylý 1 milion z dosavadních 5,5 mil. Kč se povedlo získat díky veřejné sbírce, jež má číslo účtu 20036-1180703399/0800 a tyto peníze jsou speciálně určeny pro obnovu kostela sv. Anny jako podíl nutně 30% spoluúčasti. Nemálo peněz na účet veřejné sbírky přišlo i díky fotografické výstavě TEMPUS FUGIT.

P. Martin Lanži

Nedělní bohoslužby**6. dubna**

Otovice	08:30
Verněřovice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	18:00

13. dubna

Martínkovice	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	18:00

20. dubna

Božanov	08:30
Verněřovice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	18:00

27. dubna

Martínkovice ,poutní k sv. Jiří	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, Petr a Pavel	10:00
Broumov, klášter	18:00

Jako každou sobotu je možné se účastnit mše sv. s nedělní platností v Broumově u sv. Václava v 17:00.

**Mše svaté v týdnu,
Broumov**

Úterý	klášterní k.	18:00
Středa	děkanský k.	18:00
Čtvrtek	sv. Václav	08:00
Pátek	děkanský k.	18:00
Sobota	sv. Václav	17:00

Adorace:

středa a pátek, P+P, 18:30 – 18:45

Svatost smíření:

20 min. před každou mší sv.; P+P, sobota 29. března, 9:00-10:30.

Pobožnost Křížové cesty od 17:30

každý pátek během postní doby.

Sv. smíření před velikonočními svátky:

sobota 12. dubna, 09:00 – 10:30, P+P

Změna vyhrazena.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ**3. tř. - První sv. přijímání:**

Broumov, fara,
úterý 14:00 – 14:45

4. - 7. tř., ZŠ Meziměstí,

pátek, 12:40 – 13:25

4. - 7. tř., Broumov,

pátek (1x 14 dní) 13:45 – 14:30

Religionistika:

gymnázium:
čtvrtek 14:00 – 15:30

**Rok 2025
ve farních akcích****11. leden**

Tříkrálová sbírka

28. únor

Farní ples (pátek)

5. března

Popeleční středa – začátek postní doby, den přísného půstu

18. dubna

Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)

20. dubna

Zmrtvýchvstání Páně

3. května

Pouť do Vambeřic

17. května

Bohoslužba pro motocyklisty (Otovice)

29. května

Nanebevstoupení Páně

6. června

Ekumenická bohoslužba

7. června

1. sv. zpověď

8. června

Letnice; Slavnost 1. sv. přijímání

19. června

Slavnost Božího Těla

Číslo konta misie v Paraguai: 3205762379/0800

Římskokatolická farnost - děkanství Broumov

1180703399/0800

Částka: 200,00 Kč

Zpráva pro příjemce: příspěvek na broumovské kostely prostřednictvím QR kódu

BIM | BROUMOVSKÝ
INFORMAČNÍ
MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com děkujeme...

Vydává:
Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Vojtěch Kopřiva
DTP a zlom: PINstudio,
www.pinstudio.cz
Tisk: vlastním nákladem,
Náklad: 60 ks
Uzávěrka: 15. každého měsíce

**Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com**

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail).

PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.

Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.